

на душата ни: инстинкти, чувства, вкоренени навици и вѣрвания — фактъ изтъкнатъ съ красноречива убедителностъ отъ Gustave Le Bon, все пакъ, при напреднали стадии на душевното развитие, идеитѣ, нагодени къмъ социалния прогресъ, се явяватъ като необходимостъ, защото изобщо *идеитѣ* могатъ да иматъ влияние върху чувствата, могатъ да ги видоизмѣнятъ, подобряватъ, облагородяватъ. Въ сжщностъ идеитѣ сж само тогава ефикасни, когато могатъ да действатъ на чувствата — най-мощнитѣ наши двигатели. Lester Ward, Portuondo y Barcolo, Alfred Fouillée правятъ отъ този въпросъ централно изучаване въ социологическитѣ си системи. Идеитѣ се внушаватъ, налагатъ, превзематъ, сподѣлятъ, окриляватъ човѣшкия духъ, увеличаватъ силитѣ и възможноститѣ му. Идеи на самоувѣреностъ, на себеуважение, на алтруизъмъ и общественостъ, на християнска любовъ и единение съ всички, на вѣра въ възможността на човѣшкото благополучие — тѣ могатъ да се насаждатъ така, споредъ системитѣ на социалнитѣ педагози, че, като действатъ на чувствата, да движатъ хората въ пѣтя на прогреса.

§ 4. Алтруизъмъ.

А огнище на социалнитѣ устремии и социалнитѣ идеали сж идеитѣ, които насаждатъ алтруистически чувства. Много мислители отричатъ алтруистическия способности на човѣшката душа, считайки, че егоистическия прояви сж единственитѣ двигатели на прогреса.

Въ човѣшката душа, обаче, не трептятъ само грубитѣ струни на себелюбието, а и финитѣ такива на любовта. Алтруистичнитѣ по-